

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) 6 ด้าน

- (1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
- (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
- (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การลงทุนขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมี

คุณภาพ

- (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนานคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5 แนวทางการพัฒนา

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณารัฐวิสาหกิจที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน **วัยเรียน** ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม **วัยแรงงาน** ให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ **วัยผู้สูงอายุ** ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(1) **ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา** โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขในประเทศไทยรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดย

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่าง บูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนา นวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพ

แรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน

ระดับปัจเจก โดย (1) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม

(2) สนับสนุนการจัดการที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปฐมภูมิ กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ

(3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร

สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบ การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากร น้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้ง ปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และ ภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณสุขภาค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้ มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้าง ความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถใน การแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความ สะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้า มาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่าง ด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่าง ไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึง

ขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศ มาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศ และการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดิน เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่ เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ น้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลด ความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหาร

จัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain /Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความท้าทายมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียน และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงาน และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วน

ต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง**องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**

ประชาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ ในปี 2510 จากการลงนามโดยสมาชิกผู้ก่อตั้งรวม 5 ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และไทย ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ ซึ่งประเทศที่เพิ่มเข้ามา ได้แก่ บรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ภายหลังสงครามเย็นสิ้นสุดลง มีความพยายามที่จะจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน หรือ AFTA ขึ้นในปี 2535 ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของการรวมตัวเป็นประชาคมของอาเซียน

ประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก อันได้แก่

1. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
2. ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC)
3. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC)

โดยในแวดวงวิชาการเป็นที่คาดการณ์กันว่า AEC จะเป็น “เสา” ที่ส่งผลกระทบอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม ต่อประเทศสมาชิกมากที่สุด เนื่องจากมีรากฐานมาจากความร่วมมือและความตกลงทางเศรษฐกิจที่ประเทศสมาชิกได้ดำเนินการร่วมกันมาแล้วระยะหนึ่ง ดังนั้น ผลกระทบของ AEC ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชน อาจกล่าวได้ ดังนี้

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลให้มีต่างประเทศเข้ามาลงทุนในไทยมากขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่า ซึ่งกลุ่มทุนเหล่านี้จะเรียกร้องให้มีการพัฒนาระบบเครือข่ายการคมนาคม รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มากขึ้น เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนภายในท้องถิ่น เช่นการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและขนส่ง รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการผลิตอย่างไฟฟ้าและประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้เองโดยลำพัง แต่จะต้องประสานความร่วมมือกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

2. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ ธุรกิจไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) อาจถูกทุนต่างชาติเข้าไปซื้อกิจการหรือร่วมหุ้น (ต่างชาติสามารถถือหุ้นได้ร้อยละ 70) อันเนื่องจากการไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องมีการทบทวนถึงบทบาทของตนในการดูแลและช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในท้องถิ่น รวมถึงวิสาหกิจชุมชน และอาจจำเป็นต้องทบทวนนโยบายและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองในการส่งเสริมการลงทุนภายในท้องถิ่น

3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจมีการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรที่จำเป็นต่อการผลิต อาทิ การเปลี่ยนมือของการถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน โดยชาวบ้านเจ้าของที่ดินเดิมอาจขายที่ดินให้กับนายทุน รวมถึงกลุ่มทุนต่างชาติ และอาจมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากยิ่งขึ้นเพื่อรองรับการลงทุน อาทิ ป่าไม้ แร่ธาตุ น้ำ เป็นต้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่รุนแรงตามมา ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทมากขึ้นในการเฝ้าระวังการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีการกำหนดแผนและมาตรการป้องกันและบรรเทาวิกฤตการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมตลอดจนซักซ้อมทำความเข้าใจแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

4. สังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต ปัญหาสืบเนื่องจากแรงงานอพยพ โดยเฉพาะแรงงานจากประเทศที่มาตรฐานด้านสาธารณสุขและคุณภาพชีวิตต่ำกว่าไทย อาทิ ปัญหาโรคระบาด และปัญหาความยากจน

ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องต่างๆ อาทิ การป้องกันโรคระบาด และการจัดการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน การจัดการศึกษาให้แก่บุตรหลาน การบริหารจัดการเรื่องแรงงานต่างชาติ / อพยพ และการจัดสวัสดิการแรงงานให้เป็นธรรม

5. การรักษาความสงบเรียบร้อย ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น อาทิ ปัญหาการกระทบกระทั่งอันเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ระหว่างแรงงานอพยพกับคนในท้องถิ่น รวมทั้งปัญหาอาชญากรรมที่อาจตามมาจากการเคลื่อนย้ายของแรงงานที่จะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องมีบทบาทในการเฝ้าระวังปัญหาอาชญากรรมมากขึ้น รวมทั้งต้องพัฒนาระบบและจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานอพยพร่วมกับราชการส่วนกลางเพื่อนำมาใช้ในยามจำเป็น ตลอดจนร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชนสำหรับแรงงานต่างชาติ

6. การจัดการด้านภาษา วัฒนธรรม และจารีตประเพณี ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาทางการที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารภายในประชาคมอาเซียน รวมทั้งภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ นอกจากนี้ การเคลื่อนย้ายแรงงานและการเดินทางไปมาของประชาชนในประเทศสมาชิกจะทำให้เกิดการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งและกระทบกระทั่งกันได้ เนื่องจากเป็นประเด็นที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน ดังนั้น ในเรื่องของภาษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันได้ นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่เป็นต่อแรงงานต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ สำหรับประเด็นเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณีนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน รวมทั้งเป็นตัวกลางในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกันซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้ จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น ช่วยลดปัญหาเคลือบแคลงใจ และเป็นการช่วยกระชับความสัมพันธ์ในระดับสูงให้ดีขึ้นตามไปด้วย

7. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในบางพื้นที่ อาทิ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนหรือจังหวัดที่มีแรงงานต่างชาติ อาจจำเป็นต้องมีฝ่ายหรือกองวิเทศสัมพันธ์ หรือในบางพื้นที่อาจต้องมีการตั้งสำนักหรือกองใหม่ๆ ขึ้นตามความจำเป็น เพื่อให้สามารถปรับตัวและพร้อมรับมือกับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้

ยุทธศาสตร์หลักที่ คสช. ยึดถือเป็นแนวทางในปัจจุบัน มีทั้งหมด 9 ด้าน ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- 2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
- 3) ยุทธศาสตร์สร้างความเข้มแข็งภาคการเกษตร ความมั่นคงของอาหาร และพลังงาน
- 4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
- 5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม
- 6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 7) ยุทธศาสตร์ในการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานของรัฐวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์กับประชาชน ในการใช้บริการอย่างแท้จริง
- 8) ยุทธศาสตร์ในเรื่องการปรับปรุงระบบโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้มีความมั่นคงและยั่งยืนในอนาคตให้ทัดเทียมอาเซียน และประชาคมโลก
- 9) ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คอร์รัปชันอย่างยั่งยืน

พร้อมทั้งมีการกำหนดค่านิยมหลักของคนไทยขึ้นมาให้ชัดเจนขึ้น เพื่อสร้างสรรค์ประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนี้

1. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
2. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี
11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอาย เกรงกลัวต่อบาป ตามหลักของศาสนา
12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

.....

อ้างอิงจาก กลุ่มยุทธศาสตร์และแผนการประชาสัมพันธ์ สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

1.3 กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดน่าน (พ.ศ.2561-2564)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
1.ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1.1 พัฒนาเส้นทางคมนาคมในจังหวัดให้ได้มาตรฐาน ครอบคลุมและทั่วถึง 1.2 พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง 1.3 พัฒนาระบบผังเมืองของ อปท. 1.4 ส่งเสริมและพัฒนาระบบโลจิสติกส์
2. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	2.1 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร 2.2 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของประชาชนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น พัฒนาความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชนที่เหมาะสมกับพื้นที่ 2.3 ส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีทักษะ มีงานทำ 2.4 ส่งเสริมการตลาดและพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ 2.5 พัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว 2.6 พัฒนานุเคราะห์ การบริการ และการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว 2.7 การแก้ไขปัญหาความยากจน และการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม 2.8 ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียงและเกษตรอินทรีย์ 2.9 ส่งเสริมเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม "ประเทศไทย 4.0" 2.10 ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศการค้าชายแดน
3. ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคงของมนุษย์	3.1 สนับสนุนและส่งเสริมการจัดการศึกษา 3.2 สนับสนุนและส่งเสริมกิจการด้านสาธารณสุข 3.3 ส่งเสริมการจัดสวัสดิการ การกีฬาและนันทนาการแก่ประชาชน 3.4 สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคอนให้มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม

	<p>3.5 สนับสนุนการเฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหาสุขภาพติดต่อเนื่อง</p> <p>3.6 สนับสนุนส่งเสริมประชาคมและการมีส่วนร่วมของประชาชน</p> <p>3.7 การพัฒนาความมั่นคงและดูแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนตามกลุ่มวัย/ทุกช่วงวัย</p> <p>3.8 สนับสนุนและส่งเสริมสถาบันครอบครัวให้มีความเข้มแข็ง</p> <p>3.9 การคุ้มครองพัฒนาศักยภาพเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ</p> <p>3.10 การส่งเสริม พัฒนาและคุ้มครองสิทธิผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส</p>
4.ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น	<p>4.1 อนุรักษ์ พื้นฟู สนับสนุน ส่งเสริมและบูรณาการด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>4.2 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสศึกษา ค้นคว้า วิจัยมรดกทางศิลปวัฒนธรรม จังหวัดน่าน</p> <p>4.3 พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปะวัตถุ และโบราณสถานในจังหวัดน่าน</p>

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
5.ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและพลังงาน	<p>5.1 ส่งเสริม สนับสนุน สร้างจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพื้นที่ต้นน้ำฝายชะลอน้ำ</p> <p>5.2 ส่งเสริม สนับสนุน เฝ้าระวัง และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>5.3</p>
	6.1 สนับสนุนให้มีการประสานงานพัฒนาระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและบูรณาการกับหน่วยงานอื่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Strategic Issues)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างความสัมพันธ์ชายแดน ตลอดจนวางระบบบริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

เป้าประสงค์ (Objectives)

1. เพื่อให้จังหวัดน่านเป็นชุมชนต้นน้ำที่มีแต่ความสุข คงไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ
2. เพื่อให้เป็นเมืองที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยว มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและผลผลิตทางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์
3. ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวน่านมีความพอเพียงมีความก้าวหน้าทางการศึกษาและมีความเข้มแข็งด้านสาธารณสุขน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4. เพื่อให้จังหวัดน่านเป็นเมืองชายแดนที่มีความมั่นคง เป็นประตูเชื่อมโยงสู่ประชาคมอาเซียน

18 กลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดน่าน

1. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น

- 2.บริหารจัดการมลพิษขอเสียที่เป็นอันตรายไม่ให้ก่อปัญหาเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.พัฒนาระบบเตือนภัย ป้องกันภัย ฟื้นฟูและบำบัดภัยจากธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- 4.ปรับปรุงการปลูกพืชเชิงเดี่ยวให้เป็นระบบผสมผสานหลากหลายโดยพัฒนาระบบ วนเกษตรพืชเศรษฐกิจ ไม้ผล
- 5.ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมจังหวัด เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของจังหวัดรองรับ AEC
- 6.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตรและอื่นๆ อย่างยั่งยืนตามแนวพระราชดำริเพื่อความมั่นคงด้านอาหาร
- 7.พัฒนาของศักยภาพการผลิตด้านการเกษตรและการแปรรูปอาหารสัตว์จากวัตถุดิบในพื้นที่
- 8.การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการพัฒนาด้านการชายแดน การลงทุน การผลิตด้านการเกษตรและการท่องเที่ยวสู่ประชาคมอาเซียน
- 9.ส่งเสริมให้องค์กรเกษตรกรพัฒนาการผลิตและพัฒนาการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ เพื่อรองรับตลาดต่างจังหวัดและต่างประเทศ
- 10.พัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน และตลาดให้มีการแข่งขันได้ทั้งในภูมิภาค ประเทศและสู่สากลเพิ่มช่องทางการตลาด 3 ระดับ(จังหวัด/ภูมิภาค/ต่างประเทศ)
- 11.พัฒนาประชาชนในพื้นที่ให้สามารถสร้างรายได้
- 12.สร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนมีจิตสำนึกรักบ้านเกิด สืบทอดประเพณี วัฒนธรรม
- 13.สร้างชุมชนต้นแบบ
- 14.เสริมสร้างศักยภาพของชุมชน/อปท. ให้พัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเองได้ตามศักยภาพที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน
- 15.การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้ประชาชนจังหวัดน่าน มีความสงบสุขโดยสกัดกั้นเส้นทางลำเลียงยาเสพติด ลดพื้นที่และกลุ่มเสี่ยงยาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 16.การบริหารจัดการบุคลากร และวิธีการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน โดยพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศให้กับบุคลากร หน่วยงานภาครัฐและประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนา
- 17.การรักษาความสงบภายในจังหวัดน่านโดยการสร้างความปรองดองและความสมานฉันท์ของคนน่านเพื่อดำรงไว้ซึ่งสถาบันของชาติและความผาสุกของประชาชน หาแนวทางป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่จังหวัดน่าน
- 18.การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลผาตอ

2.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

"มุ่งมั่นพัฒนาคน ชุมชนเข้มแข็ง
พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด สู่เศรษฐกิจยั่งยืน"

2.2 พันธกิจ (Mission)

- 1.พัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลผาตอ
- 2.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- 3.พัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 4.พัฒนาด้านสาธารณสุข
- 5.พัฒนาด้านเศรษฐกิจและรายได้
- 6.พัฒนาด้านสังคม
- 7.พัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว

2.3 เป้าประสงค์

1. ประชาชนและทุกหน่วยงานในพื้นที่ มีส่วนรวมในการพัฒนาท้องถิ่นมากขึ้น การบริหารงานมีความโปร่งใส มีความคุ้มค่า สามารถตรวจสอบได้ และมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงานพื้นที่ตำบลปลอดภัย เสพติด ประชาชนไปเลือกตั้งทุกระดับ พนักงานมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น ประชาชนมีความรู้และได้รับข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยมากขึ้น
2. ประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค - บริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การคมนาคมมีความรวดเร็ว มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง
3. ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมและให้ความสำคัญ ต่อศาสนา วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงานของท้องถิ่น เด็กนักเรียนได้รับโอกาสศึกษาเพิ่มขึ้น
4. ประชาชนในตำบลมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ ร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคระบาด
5. ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคงมีรายได้ที่เพียงพอ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
6. ประชาชนมีสวัสดิการด้านอื่นๆอย่างเท่าเทียมกัน ทั่วถึงและต่อเนื่อง
7. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการอนุรักษ์และมีความอุดมสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น บ้านเรือนสะอาดมีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องวิธี

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ชุมชนเข้มแข็งและบริหารจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดน่านฉบับใหม่ (พ.ศ. 2556 – 2560)

วิสัยทัศน์(Vision) :

“เมืองแห่งความสุข ธรรมชาติสมบูรณ์ แหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย พร้อมมุ่งสู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ (Mission) :

1. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้เป็นเมืองอุทยานแห่งชาติ เมืองแห่งชุมชนคนต้นน้ำที่คงความสมบูรณ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนพัฒนาทรัพยากรการผลิตทางการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และเสริมสร้างศักยภาพเศรษฐกิจการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนสร้างความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างสมดุล
3. พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิต การศึกษาและสุขอนามัยที่ดี ความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้นให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. เสริมสร้างความสัมพันธ์ชายแดน ตลอดจนวางระบบบริหารจัดการที่ดีเพื่อเตรียมความ

พร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strength-S)

1. มีความหลากหลายของชนเผ่า ได้แก่ ม้ง และ ขมุ
2. องค์การบริหารส่วนตำบลผาตอ มีลำน้ำยาวและห้วยน้ำริมไหลผ่านเป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติสามารถนำน้ำขึ้นมาเพื่อการอุปโภค-บริโภค และการเกษตรได้
3. มีขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ซึ่งได้ดำเนินการเป็นประจำทุกปี เช่น การไหว้สาพระบรมธาตุเจดีย์ศรีอุดม (วัดบ้านนาหนูน 2) การไหว้สาพระธาตุสมฤทธิ (วัดบ้านน้ำพุ) ประเพณีปีไหม่ม้ง ของบ้านสบเป็ด และประเพณีการวัฒนธรรมท้องถิ่นตำบลผาตอ-แสนทอง (ประเพณีแข่งเรือ) เป็นต้น
4. ประชาชนในพื้นที่ มีการอนุรักษ์ประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นไว้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาภายในตำบล
5. ผู้นำมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตำบลผาตอ

จุดอ่อน (Weakness-W)

1. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร และจัดเก็บได้เอง มีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอต่อการพัฒนาองค์กรในทุกๆ ด้าน
2. น้ำท่วมซ้ำซาก และกัดเซาะตลิ่งพังสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนในตำบลผาตอ
3. ระบบโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ เช่นการคมนาคมเข้าสู่พื้นที่การเกษตรไม่สะดวก และยังมีบางพื้นที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้
4. ประชาชนไม่มีเอกสารสิทธิในพื้นที่ทำกินของตนเอง
5. การใช้ภาษา เนื่องจากมีความหลากหลายทางด้านชนเผ่า เช่น เผ่าขมุ เผ่าม้ง
6. ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ
7. การมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับต่ำ
8. พื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ขาดความอุดมสมบูรณ์ บางพื้นที่เป็นป่าเสื่อมโทรม สภาพโดยทั่วไปแห้งแล้ง ผลผลิตทางการเกษตรไม่ได้ผลเท่าที่ควร

โอกาส (Opportunity-O)

1. รัฐบาลมีนโยบายในการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร งบประมาณ การตัดสินใจในการพัฒนาด้วยตนเอง การโอนโครงการ/งานของส่วนราชการอื่นมาให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นดำเนินการแทน
2. การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งของท้องถิ่น จะทำให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากขึ้น และผู้บริหารจะมองปัญหาในภาพรวมมากขึ้น
3. องค์การบริหารส่วนตำบลผาตอ อยู่ในเขตอำเภอที่จังหวัดให้ความสนใจในการแก้ปัญหาภัยแล้ง
4. มีการบูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ ในการบริหารและพัฒนาท้องถิ่น เช่นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลผาตอ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านน้ำโมง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแห่น
5. องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัวและเกิดการพัฒนาในทุกๆ ด้าน

อุปสรรค (Threat-T)

1. ภัยธรรมชาติ จากสภาพอากาศที่แห้งแล้งในปัจจุบันทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลผาตอ ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกรรมได้รับผลกระทบ เนื่องจากพื้นที่การเกษตรอยู่ไม่อยู่ในเขตระบบชลประทาน ทำให้ไม่สามารถทำการเกษตรได้ตลอดทั้งปี

2. การลดลงของจำนวนประชากร ทำให้สัดส่วนของประชากรในวัยชราเพิ่มขึ้น ทำให้กระทบต่อสภาพสังคมในชุมชนและกระทบต่อการพัฒนาตำบล

3. ระบบสื่อสารทางโทรศัพท์ หรือสัญญาณโทรศัพท์ยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากพื้นที่ตำบลผาตอ มีหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนพื้นที่สูงอยู่จำนวน 3 หมู่บ้าน ทำให้ประชาชนติดต่อสื่อสารลำบาก

4. ค่านิยมเยาวชนในอนาคตของตำบลผาตอ มีแนวโน้มมุ่งเพื่อให้ความสำคัญความเป็นไทยน้อยลง สนใจในอารยธรรมต่างชาติมากขึ้น

5. น้ำท่วมซ้ำซาก และกัดเซาะตลิ่งพังสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนในตำบลผาตอ

6. การแพร่ระบาดของยาเสพติด ส่งผลกระทบต่อการพัฒนา ทำให้การพัฒนาเป็นไปด้วยความล่าช้า

7. ผลผลิตทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ